

תקוּן אַרְבַּעִים וַחֲמִשָּׁה

עליית השכינה במתן תורה עד עתיקא קדישא

קָם אֱלֹהֵינוּ נִבְיָאָה מְהִימָנָא פִּתַּח
וְאָמַר, ר' ר' וְנִפְאָה חוּלְקָךְ דְּרִזִּין עֲלֵאִין
דְּמֵאֲרֵךְ אֲתַגְלִין לָךְ. וְלִכְלַל הִיד הַחֲזָקָה
דָּא ז"א. וְלִכְלַל הַמּוֹרָא הַגְּדוֹל דָּא עֲתִיקָא
קְדִישָׁא. וְרָזָא דָּא ה' הוּא הָאֱלֹהִים
(מַלְכִּים א, יח לט). ה' בְּעֲתִיקָא. הוּא
הָאֱלֹהִים בְּזַעִיר אֲנִפִּין. דְּבִהֵיָּא שְׁעָתָא
סָלִיק ז"א לְגַבִּי עֲתִיקָא קְדִישָׁא. בְּהַהוּא
זְמַנָּא (שְׁמוֹת יט ה-ו) וְהִיָּיתָם לִי סֻגְלָה
בְּנוֹקְבָא. וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי בְּזַעִיר אֲנִפִּין.
מִמְּלַכְתּוֹ כְּהֻנִּים וְגוֹי קְדוֹשׁ בֵּא"א. וְדָא
כִּהֵן גְּדוֹל דְּמִגָּה תִּלְיִן ח' בְּגָדִים לְתַתָּא.
דִּד' קְדֵמָאִין אֲנוּן ד' אוֹתִיּוֹת הַיּוֹנִ"ה
חֲדָא. וְתִרְיִן אַחֲרֵינִין נִפְקִין מִיָּנָה, וְאֲנוּן
בַּח' אַחֲרֵינִין. קְדֵמָאִין אֲנוּן שְׁרָשָׁא.
תִּנְיִינִין נִפְקִין מִגּוֹ קְדֵמָאִין.

קָם אֱלֹהֵינוּ נִבְיָאָה מְהִימָנָא פִּתַּח
וְאָמַר, ר' ר' וְנִפְאָה חוּלְקָךְ דְּרִזִּין עֲלֵאִין
דְּמֵאֲרֵךְ אֲתַגְלִין לָךְ. וְלִכְלַל הִיד הַחֲזָקָה
דָּא ז"א. וְלִכְלַל הַמּוֹרָא הַגְּדוֹל דָּא עֲתִיקָא
קְדִישָׁא. וְרָזָא דָּא ה' הוּא הָאֱלֹהִים
(מַלְכִּים א, יח לט). ה' בְּעֲתִיקָא. הוּא
הָאֱלֹהִים בְּזַעִיר אֲנִפִּין. דְּבִהֵיָּא שְׁעָתָא
סָלִיק ז"א לְגַבִּי עֲתִיקָא קְדִישָׁא. בְּהַהוּא
זְמַנָּא (שְׁמוֹת יט ה-ו) וְהִיָּיתָם לִי סֻגְלָה
בְּנוֹקְבָא. וְאַתֶּם תִּהְיוּ לִי בְּזַעִיר אֲנִפִּין.
מִמְּלַכְתּוֹ כְּהֻנִּים וְגוֹי קְדוֹשׁ בֵּא"א. וְדָא
כִּהֵן גְּדוֹל דְּמִגָּה תִּלְיִן ח' בְּגָדִים לְתַתָּא.
דִּד' קְדֵמָאִין אֲנוּן ד' אוֹתִיּוֹת הַיּוֹנִ"ה
חֲדָא. וְתִרְיִן אַחֲרֵינִין נִפְקִין מִיָּנָה, וְאֲנוּן
בַּח' אַחֲרֵינִין. קְדֵמָאִין אֲנוּן שְׁרָשָׁא.
תִּנְיִינִין נִפְקִין מִגּוֹ קְדֵמָאִין.

בְּהַהוּא זְמַנָּא אֲתַמַּר בִּישְׂרָאֵל (דְּבָרִים לג
כט) אֲשֶׁרִיךְ יִשְׂרָאֵל מִי כְּמוֹד. דְּמִלְאָכִי

בְּהַהוּא זְמַנָּא אֲתַמַּר בִּישְׂרָאֵל (דְּבָרִים לג
כט) אֲשֶׁרִיךְ יִשְׂרָאֵל מִי כְּמוֹד. דְּמִלְאָכִי

1. עיין עניני ר"ה ויר"כ, כוונת הנעילה עמ' 73: "ולכן אומרים: ה' הוא האלקים, היינו: ה' - בא"א, הוא האלקים
- בד"א; ה' בד"א, הוא האלקים בנוקבא".

2. עי' הקדמת ת"ז, ג, ע"ב. - אפשר, ע"ע פח"ד, סי' י.

הַשֶּׁרֶת מֵאוֹ"א נִפְקִין, יִשְׂרָאֵל מִזוֹ"נ.
בְּהֵיחֻד זְמַנָּא זוֹ"נ סִלְקוּ עַד עֲתִיקָא
קִדְיָשָׁא וְיִשְׂרָאֵל סִלְקִין אֲבִתְרֵיהּ וְאַנּוּן
לְעֵלָא מִמְּלָאכֵי הַשֶּׁרֶת. וְרָזָא דָּא עִם
נוֹשְׁעָא בְּה' סִלְקִין בְּסִלְקוֹ דִּילֵהּ. מְגִ"ן
עֲזָרָה, דָּא שְׂכִינְתָּא דְּאַתְתְּקִנְתָּ בְּרָזָא
דְּתִלְתָּ א"ל דְּלְעֵלָא. וְאַשְׁרֵי חֶרֶב גְּאוּתָּהּ
דָּא לִימִינָא וְדָא לְשִׁמְאָלָא. וְחֶרֶב דָּא
רִי"ו. וּבִגִּין דְּסִלְקוּ לְעֵלָא מֵאוֹ"א אֲתַמֵּר
בְּהוּ מַלְכֵי צְבָאוֹת יְדִדּוֹן יְדִדּוֹן (תְּהֵלִים סח
יג). דִּי־יִשְׂרָאֵל לְעֵלָא וּמִלְּאכֵי הַשֶּׁרֶת
לְתַתָּא. רָזָא דְּכָלָא יו"ה, וְדָא תְּקוּנָא
בְּדָקָא יְאִוִּת, תְּקוּנָא דְּאַתְתְּקִין בְּתִלְתָּ
קְטְרִין דְּמַהִּימְנוּתָא.

הַשֶּׁרֶת יוֹצֵאִים מֵאַפָּא וְאִימָא,³ יִשְׂרָאֵל
[יוֹצֵאִים] מִזְעִיר אֲנִפִּין וְנוֹקְבִיָּה,⁴ בְּאוּתוֹ
זְמַן זוֹ"ן עָלוּ עַד עֲתִיקָא קִדְיָשָׁא, וְיִשְׂרָאֵל
עוֹלִים אַחֲרֵיהֶם, [וְכָד] הֵם לְמַעְלָה
מִמְּלָאכֵי הַשֶּׁרֶת. וְזֶה סוּד: עִם נוֹשְׁעָא
בִּיהוּה (שֵׁם שֵׁם שֵׁם) - [זו"א], שְׁעוּלִים
לְפִי עֲלִיתוֹ. מְגִ"ן עֲזָרָה - זוֹ שְׂכִינָה
[נוֹקְבָא - שְׁנִקְרָאתָ עֲזָרָה⁵ שְׁמִתְקִנְתָּ
בְּסוּד שֶׁל שְׁלֹשָׁה א"ל [בְּמִנְיַן מְגִ"ן]
לְמַעְלָה.⁶ וְאַשְׁרֵי חֶרֶב גְּאוּתָּהּ - זוֹ [זו"א]
לִימִין וְזֶה [נוק'] לְשִׁמְאָל, וְחֶרֶב זוֹ
[בְּמִנְיַן] רִי"ו.⁷ וּבִגְלָל [שִׁישְׂרָאֵל] עָלוּ
לְמַעְלָה מֵאַפָּא וְאִימָא, נֶאֱמַר לְגַבִּיָּהֶם:
מַלְכֵי צְבָאוֹת יְדִדּוֹן יְדִדּוֹן (תְּהֵלִים סח, יג).
שִׁישְׂרָאֵל לְמַעְלָה וּמִלְּאכֵי הַשֶּׁרֶת לְמַטָּה.
סוּד הַכֹּל הוּא יו"ה [עֲתִיקָא קִדְיָשָׁא,
זְעִיר אֲנִפִּין וְנוֹקְבִיָּה], וְזֶה הַתְּקוּן בְּרָאוּי,
תְּקוּן שְׁתַּקּוּן בְּשִׁלְשָׁה קְשָׁרִים שֶׁל
הָאֱמוּנָה.⁸

וּבְזִמְנָא אַחֲרָא אֲתַמֵּר הו"י גוֹי חוּטָא
(יִשְׁעִיָּה א ד) דְּכָלָא אֲתַהֲדֵר לְאַחֲרָא, ה'

וּבְזִמְנָא אַחֲרָא, [בְּגִלּוֹת], נֶאֱמַר: הו"י גוֹי
חוּטָא (יִשְׁעִיָּה א, ד), שְׁהַכֵּל חֲזוֹר לְאַחֲזוֹר,

3. עי' שער הפסוקים יא, ע"ג, ד"ה: ועתה.

4. עי' עץ חיים שער טל, פ"ד, ח"ב, ע, ע"ב.

5. ת"ז תי' ע, קלד, ע"א; ראה לעיל תיקון מג; מה.

6. והוא תי' ראשון דדיקנא דאריך, עי' לקמן תי' סט, באידרא שם.

7. ר"ו, והם אותיות שבשם ע"ב (372) "וה"ס ע"ב תיבין של "ויסע ויבא ויט" דשרשם ע"ב, עץ חיים ש"כ פ"ב כלל טו; אולם כנגד ר"ו ישנם הרבה מקבילות בגימטריה; וענינו בדרך כלל גבורות, עיין לקמן תי' ע: "בחרב - דאיהו ר"ו וחר"ב פיפיות בידם, דנפיק מהאי ח"ס"; לעיל תיקון יב, בסוף: "ר"ו דא גבור"ה."

8. תלת קטרין דמהימנותא, ביטוי זה נמצא בזוהר פעמיים. בפרשת בוא, לח ע"א, ושם נאמר שהמצרים שיעבדו את ישראל על ידי שלושה כוחות הטומאה של הס"א, ורק בזכות "אברהם יצחק ויעקב דבזכותו שריאו קטרין וקב"ה דכר תלת קטרי מהימנותא דלכוון, הה"ד: ויזכור אלוקים את בריתו את אברהם..."; עי' עוד שם ח"ג לו ע"א: "ובגין דאיהי [התורה] שמא קדישא פתחת בב"ת, דאיהי כללא דשמא קדישא בתלת קטרי מהימנותא".

ה' לִפְנֵי ו', ו' לִפְנֵי י'. וְכֵן תִּלְוִי סוּד
הַגְּלוּת. וְהִנְאֻלָּה, ה' עוֹלָה בּו', ו'
מִתְחַבֵּר בְּה' [ו' חֲקֻדָּשׁ בְּרוּךְ הוּא, ה'
שְׂכִינָה, י' א"א הַמְּחַבְּרִים] וְהַכֵּל עוֹלָה
בִּי לְתֵקֶן הַמְּדֻרְגּוֹת, תִּקּוּן [זֶה] יַעֲמֹד
אַחֲרֵי שְׁלֹטוֹן הַרְשָׁעִים. אָבֵל בְּזִמּוֹן שֶׁל
הַתִּקּוּן [הַסֵּדֶר הוּא] יו"ה. ה' בְּשָׁנִים
מִתְחַלֶּקֶת, שְׂכִינָה עֲלִיזָה שְׂכִינָה
תַּחְתּוֹנָה, וְזֶה יוה"ה, תְּאוֹמִים - [צְרוּף
מִזֵּל חֲדָשׁ] סִינ׃⁹ וְשִׁבְתָּ זֶה עֲנִי, עֲדֵן
נִהָר גִּי, ¹⁰ שְׁלֹשָׁה קְשָׁרִים אֵלּוּ
שְׁנֵאמָרוּ.¹¹ וְקִדְּם שְׁנֵתָנָה תוֹרָה נְצֻטּוּ
[בְּנֵי יִשְׂרָאֵל] עַל הַשְּׁבִיט, ¹² לְחִיתִּיקֶן
בְּתִקּוּן זֶה. כְּמוֹ כֵּן, [לִפְנֵי מִתֵּן תוֹרָה]
נְצֻטּוּ [כְּמָה] דִּינִים בְּמִרְה, ¹³ וְדֵאִי, כְּדֵי
לְגַרֵשׁ הַסְּטָרָא אַחֲרָא מֵהֶם. וְעוֹד, וְלִכְל
הֵיד הַחֲזֻקָה:

לִגְבִי ו', ו' לִגְבִי י'. הֵכָא תִלְיָא רְזָא
דְּגִלוּתָא, וּפְרָקְנָא ה' סְלֵקֶת בּו', ו'
אַתְחַבֵּר בְּה', כִּלָּא סְלִיק בִּי לְאַתְקֵנָא
דְּרִגִין, תִּקּוּנָא בְּתֵר שְׁלֹטְנֵי דְחִיבִין קְאִים.
אָבֵל בְּזִמּוֹנָא דְתִקּוּנָא יו"ה. ה' בְּתֵרִין
אַתְפְּרָשֶׁת, שְׂכִינָתָא עֲלָאָה שְׂכִינָתָא
תַּתְּאָה, וְדָא יוה"ה תְּאוֹמִים סִינ׃ וְשִׁבְתָּ
דָּא עֲנִי, עֲדֵן נִהָר גִּי, תִּלְתָּ קְטֵרִין
אַלִין דְּאַתְמָרוּ. וְעַד לָא אַתִּיחִיבֶת
אוּרִיתָא בְּשִׁבְתָּ אַתְפְּקֵדוּ (סְנַהֲדִרִין נו:)
לְאַתְתִּיקֵנָא בְּתִקּוּנָא דָּא. כְּגֻנָּא דָּא דִּינִין
בְּמִרְה אִפְקִיד וְדֵאִי לְתִרְכָּא סְטָרָא אַחֲרָא
מִזִּיחֵי. וְעוֹד וְלִכְל הֵיד הַחֲזֻקָה.

9. עי' ע"ח ח"ב, דף א', ועוד חודש סיון הוא חודש של התורה.

10. עי' ת"ז בהקדמה יד, ע"א; תי' נה, פח, ע"ב: "ודא נהר יוצא מעדן, דאיהו סימן ענ"ג: ע'דן, נ'הר, ג'י"; עיין אדיר במרום ח"ב, עמ' יא: "וזה [חבור החיים] מתגלה בגן עדן, וסודו ענג - עדן נהר גן, שהם נר"י".

11. עי' הערה 8.

12. עי' סנהדרין נו, ע"ב.

13. עיי"ש